

Sygnatura akt II C 871/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR K. T.

Protokolant st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2017 roku w Łodzi

sprawy w powództwa Miasta Ł.

przeciwko S. B.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę (...) (dwa tysiące czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 871/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 31 sierpnia 2012 roku powód Miasto Ł., reprezentowane przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o zasądzenie min. od S. B., solidarnie kwoty 10690,31 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, jako należności z tytułu bezumownego korzystania z lokalu przy ulicy (...) za okres 1 września 2011 roku- 15 lipca 2012 roku, a także kosztów procesu według norm przepisanych. W dniu 17 września 2012 roku Sąd wydała nakaz zapłaty, min. przeciwko S. B.. Nakaz zapłaty został uprawomocniony w dniu 28 grudnia 2012 roku.

(pозew- k. 2, 3, pełnomocnictwo- k. 4, nakaz zapłaty- k. 14, zarządzenie- k. 31)

W dniu 25 kwietnia 2016 roku pozwana S. B., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu i wniosła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, podnosząc w uzasadnieniu wniosku i sprzeciwu, że nie przebywa i nie ma rzeczy w przedmiotowym lokalu od 20 grudnia 2001 roku, a o nakazie zapłaty dowiedziała się w dniu 18 kwietnia 2016 roku.

(wniosek o przywrócenie terminu- k. 42- 44, sprzeciw- k. 52, 53, pełnomocnictwo- k. 45)

Pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie wniosku o przywrócenie terminu oraz poparł powództwo, podnosząc, że pozwana była zobowiązana do uiszczania czynszu i pozostałych opłat solidarnie z najemcami, z uwagi na wspólne zamieszkiwanie.

(pismo- k. 68- 70)

W dniu 21 grudnia 2016 roku Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu i przyjął sprzeciw, jako wniesiony w terminie.

(postanowienie i zarządzenie- k. 125, 126)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. B. mieszkała w lokalu numer (...) przy ulicy (...) do grudnia 2001 roku, kiedy to wyprowadziła się z tego lokalu do lokalu przy ulicy (...), gdzie zamieszkała z mężem i córką. Około 2006 roku przeprowadziła się do lokalu przy ulicy (...), a następnie w 2011 roku do lokalu przy ulicy (...), gdzie nadal zamieszkuje.

(zeznania świadków: I. B.- zapis rozprawy z 13 lipca 2016 roku 00:24:42 i k. 98, 99, M. B.- zapis rozprawy z 13 lipca 2016 roku 00:33:59 i k. 99, 100, C. H.- zapis rozprawy z 13 lipca 2016 roku 00:43:28 i k. 100, W. K.- zapis rozprawy z 13 lipca 2016 roku 00:51:50 i k. 100 i 101, D. B.- zapis rozprawy z 13 lipca 2016 roku 01:01:52 i k. 101, przesłuchanie pozwanej- zapis rozprawy z 13 lipca 2016 roku 01:08:47 i k. 101, 102).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo skierowane przeciwko pozwanej S. B. było bezzasadne. Na wstępie jednak należy stwierdzić, że z ustalonego stanu faktycznego wynikało, że doręczenie odpisu nakazu zapłaty i odpisu pozwu i załączników wraz z pouczeniem dla pozwanej nie było skuteczne, gdyż nastąpiło niezgodnie z przepisami kpc o doręczeniach. Jak wynika ze stanu faktycznego, pozwana od Świąt Bożego Narodzenia 2001 roku nie mieszkała i nie przebywała w lokalu przy O., a zatem nie mogło pod tym adresem dojść do doręczenia przesyłki sądowej (art. 135§1 kpc). Nie doszło zatem do otwarcia się dla pozwanej terminu na zaskarżenie nakazu zapłaty, stąd postępowanie z wniosku o przywrócenie terminu podlegało umorzeniu, jako niedopuszczalne; sprzeciw został bowiem złożony w terminie ustawowym, w ciągu 14 dni od dnia dowiedzenia się przez pozwaną o nakazie zapłaty. Ta sama okoliczność faktyczna, tj. niezamieszkiwanie w lokalu (m.in. przez okres objęty pozwem) musiał skutkować oddaleniem powództwa. Podstawą żądania odszkodowania za bezumowne korzystanie, a takie żądanie jest przedmiotem powództwa, zgodnie z treścią pozwu, jest zajmowanie lokalu (art. 18 ustawy o ochronie praw lokatorów...). Pozwana udowodniła okoliczność w postaci niezajmowania lokalu, podważając roszczenie powoda. Nawet gdyby przyjąć, że pozwana zamieszkiwała, jako osoba pełnoletnia, z najemcami (brak ku temu podstaw w świetle materiału dowodowego, ale pełnomocnik powoda w piśmie z 24 maja 2016 roku, w oderwaniu od uzasadnienia pozwu, wskazał na okoliczność faktyczną w postaci właśnie obowiązku uiszczania przez pozwaną należności „solidarnie z najemcami ... z uwagi na wspólne zamieszkiwania”, co wymaga ustosunkowania się przez Sąd), to w świetle art. 688¹§1 i 2 kc, także nie miałyby obowiązku zapłaty czynszu i innych opłat, bo nie zamieszkiwała w lokalu w okresie objętym pozwem.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98§1 i 99 kpc. Na koszty pozwanej złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej 2400 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.